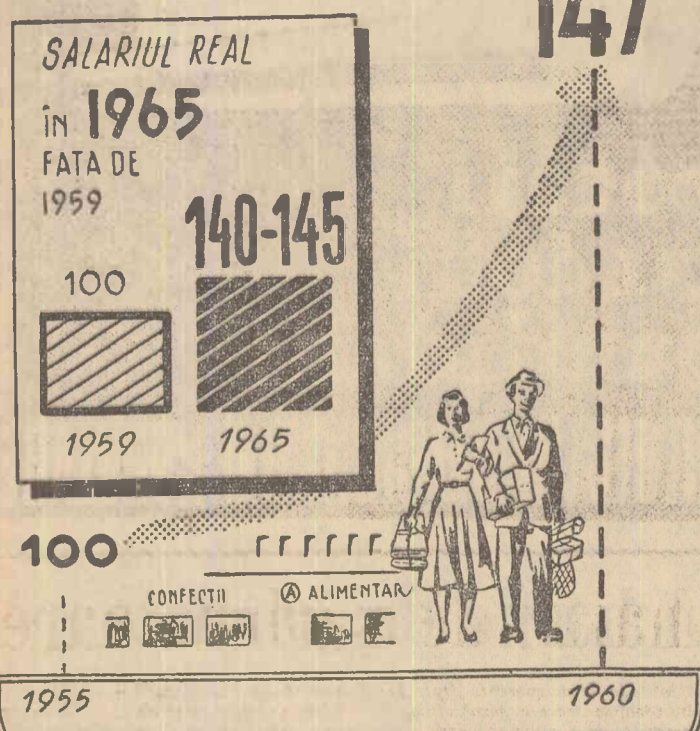

PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI, pentru bunăstare și fericire!

Creșterea salariului REAL

Orice om din țara noastră care a trăit vremurile amare ale orinduirii capitaliștilor și moșierilor poate povesti multe despre viața de mizerie hărăzită pe atunci celor mulți. Poate povesti, bunăoară, cum în perioada 1929—1933 salariul nominal — și acela mizer — a scăzut cu 36,9 la sută, iar între anii 1933—1935 cu încă 11 la sută. În același timp, pentru o muncă egală cu cea a bărbatilor, femeile primeau un salariu egal cu aproximativ jumătate din salariul acestora.

În zilele noastre, ca urmare a grijii partidului și guvernului, un întreg complex de măsuri asigură creșterea continuă a salariului real al oamenilor muncii. Aplicarea sistemului socialist de salarizare după cantitatea și calitatea muncii, continuă îmbunătățirea a acestui sistem de salarizare și normare a muncii, contribuie din plin la ridicarea condițiilor de trai ale celor ce muncesc. Ca urmare a

aplicării hotărârii plenarei C.C. al P.M.R. din iulie 1959, veniturile bănești ale salariaților au sporit cu 2,9 miliarde lei anual. La aceasta s-au adăugat scutirile sau reducerile de impozite asupra salariilor a numeroase categorii de oameni ai muncii, repede realizate de prețuri cu amănuntul la produsele de consum etc., care au făcut ca în 1960 salariul real să reprezinte 147 la sută față de nivelul din 1955, iar puterea de cumpărare a oamenilor muncii să crească cu 2 miliarde lei față de 1959.

La toate acestea se adaugă și alte forme de manifestare a grijii partidului și guvernului față de oamenii muncii: alocațiile de stat pentru copii, ajutorul familial de stat, îmbunătățirea sistemului de pensionare etc. Ca urmare, veniturile bănești totale realizate de salariați și pensionari în 1960 au fost cu 15 miliarde de lei mai mari decât în 1955.

VENITUL NAȚIONAL

Prezentându-se în fața urnelor, dând votul candidaților Frontului Democratiei Populare, întregul nostru popor va vota pentru progres și bunăstare. Idealurile nobile ale socialismului, orânduirea în care totul este subordonat bunăstării și fericirii omului, îi însușește activitatea creatoare pe toate țărmurile.

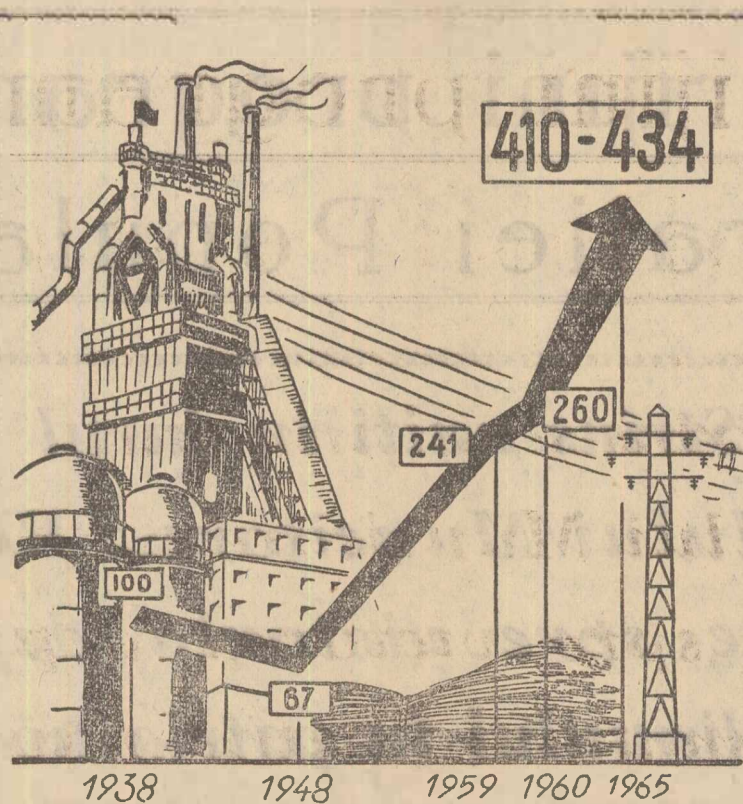
Oamenii muncii din țara noastră s-au convins pe deplin în anii puterii populare că tot ceea ce făuresc cu brațele și mintea lor este menit să le facă viața mai bună, mai frumoasă.

Creșterea continuă și impetuoasă a venitului național este unul din indiciile de seamă ale dezvoltării economiei noastre naționale și ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

România burghez-moșierască era una din ultimele țări din Europa în ceea ce privește venitul național calculat pe locuitor.

Enciclopedia României din 1940 scria: „Împărțit la 36 de zile, venitul anual al unei familii muncitoare (bărbat, soție, copii) s-ar exprima printr-o cifră care n-ar acoperi nici costul alimentelor pentru cea mai precară întreținere a existenței”.

Această recunoaștere a unei publicații oficiale a vechii orinduirii nu mai are nevoie de nici un comentariu.

În 1955 și de aproximativ 2,6 ori mai mare decât în 1938. Dacă în perioada 1929—1937 ritmul mediu anual de creștere a venitului național era de 1,1 la sută, între anii 1953—1959 el a fost de 7,8 la sută.

Și în ce privește structura venitului național au survenit schimbări esențiale. În timp ce în 1938 industria producea numai 27 la sută din

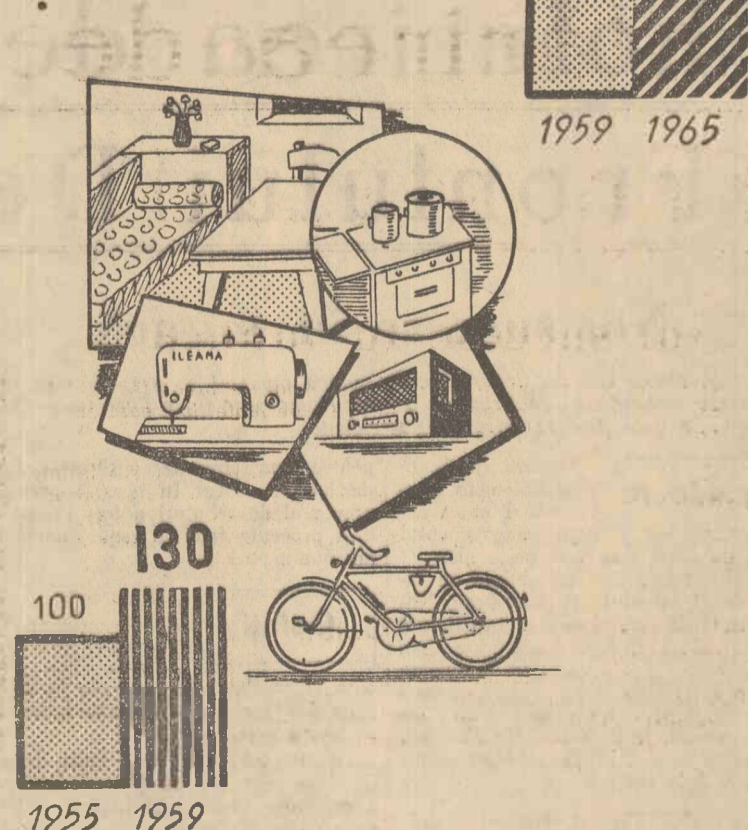
venitul național, în 1959 partea venitului național provenită din industrie și construcții reprezenta 66,9 la sută.

Repartiția actuală a venitului național oglindește și ea profunde transformări revoluționare prin care a trecut și trece țara noastră. Dacă în perioada dintre cele două războaie mondiale clasele exploatare își însușeau 60—65 la sută din venitul național, în timp ce oamenii muncii, care reprezentau circa 90 la sută din populația țării, le reveneau numai 35—40 la sută, în prezent acest venit este repartizat potrivit intereselor oamenilor muncii, pentru dezvoltarea economiei naționale și creșterea bunăstării poporului. Între anii 1956—1960, patru cincimi din venitul național a fost destinat fondului de consum și aproape o cincime fondului de acumulare, necesar asigurării reproducerii sociale largite.

Și în acest domeniu, al creșterii venitului național, perspectivele viitorului sînt luminoase.

Pînă în anul 1965 venitul național va crește de 1,7—1,8 ori față de anul 1959, iar fondul de consum va spori cu 60—70 la sută, ceea ce va contribui din plin la ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului.

CREȘTEREA VENITURILOR ȚĂRĂNIMII

„Știi cit se plătesc zilele de muncă pe moși în Oltenia, în anul de grație 1934? Am văzut chitanțe de 3 și 4 lei”.

Această mărturisire a unui ziar al vremurilor este edificatoare pentru situația țăranilor muncitori din acele timpuri. Așa se explică sensul versurilor amare ale doinei: „Alunele, dragă alune / Tare-s singure pe lume / Fără vite, fără gîle, / Fără-un om să mă mîngie”. Împrumuturile în condiții cămătărești, impozitele excesive, decalajul tot mai ruinos dintre prețurile produselor industriale și cele ale produselor agricole, adînceau și mai mult mizeria cruntă a țăranilor.

Astăzi altfel sună cîntecele poporului. Ele vorbesc despre viața cea nouă și luminoasă, despre traiul tot mai bun. Creșterea și dezvoltarea continuă a sectorului socialist din agricultură, sporirea producției agricole

și a avutului obștesc, constituie baza creșterii necontenite a nivelului de trai al țăranimii. În 1959 veniturile țăranimii provenite numai din contractări și achiziții au sporit față de 1955 cu circa 30 la sută, iar în acest an veniturile țăranimii provenite din vânzările de produse agricole către stat cresc cu peste 1 miliard de lei. În gospodăriile agricole colective, veniturile pentru o zi-muncă au crescut în 1959, față de 1958, cu 25,4 la sută.

În perioada 1960—1965, în conformitate cu prevederile Congresului al III-lea al partidului, veniturile reale ale țăranimii vor crește cu circa 40 la sută față de anul 1959, în principal ca urmare a sporirii însemnate a producției agricole și prin valorificarea produselor către stat pe calea contractărilor și achizițiilor.

„Înfăptuirea planului economic de șase ani și a planului de perspectivă va asigura poporului nostru o viață tot mai fericită, mai luminoasă. Sub conducerea partidului, oamenii muncii pășesc spre noi victorii”

(Din „Manifestul Consiliului Central al Frontului Democratiei Populare”).

Construcții de locuințe

O statistică ne arată că în România burghez-moșierască, condițiile de locuit ale muncitorilor erau printre cele mai proaste din Europa, iar chiria, care reprezenta o foarte mare parte din salariul mediu al muncitorilor și funcționarilor, apăsa greu pe umerii oamenilor muncii.

Lichidarea acestei moșteniri grele și asigurarea oamenilor muncii cu locuințe corespunzătoare a constituit și constituie o preocupare permanentă, de cea mai mare importanță a partidului și guvernului.

În perioada 1954—1960, statul a alocat pentru construcții de locuințe, fonduri însumând circa 5 miliarde lei, din care s-au construit aproape 100.000 apartamente. Numai în 1960 din fondurile statului au fost date în folosință oamenilor muncii 28.000 apartamente. În mediul rural, ca urmare a creșterii ve-

niturilor țăranimii s-au construit între anii 1956—1959 peste 350.000 de locuințe, față de 200.000 în perioada 1951—1955.

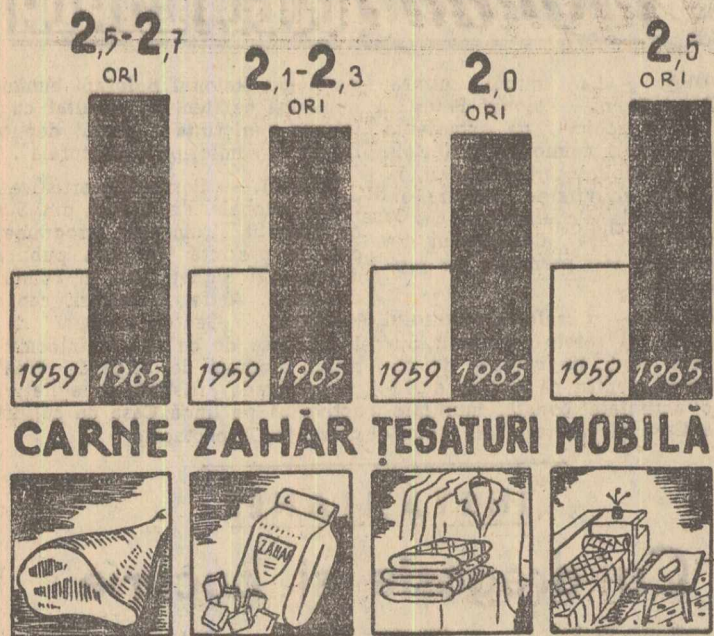
În perioada 1960—1965, conform Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. se vor construi din fondurile statului circa 300.000 apartamente, de peste 3 ori mai mult decât s-a construit între anii 1954—1959. În următorii 15 ani, problema locuințelor va fi practic rezolvată în toate orașele și centrele industriale ale țării, asigurându-se condițiile necesare de confort. Va crește și volumul construcțiilor de locuințe la sat.

În același timp sînt deosebit de importante măsurile luate cu privire la reducerea chiriilor și a taxelor pentru serviciile comunale. În prezent, țara noastră se numără printre țările cu cel mai scăzut nivel al cuantumului chiriilor.

VINZĂRILE DE MĂRFURI PRIN COMERȚUL SOCIALIST

ÎN 1965 FAȚĂ DE 1959

Indicatorul cel mai evident al nivelului de trai al poporului este oglinzit, ca urmare a sporirii veniturilor reale ale oamenilor muncii, de creșterea substanțială a consumului populației. În trecut nivelul de alimentație al poporului român era foarte scăzut, iar consumul de produse industriale situa țara noastră pe ultimele locuri din Europa. De fapt, nici datele furnizate de statisticienii burghezi nu erau cele reale, deoarece aceste cifre medii includeau și consumul, risipa claselor exploatare; consumul oamenilor muncii era de fapt mult mai mic și înregistra de la an la an o înrăutățire. În 1937

de pildă, consumul de bumbac pe cap de locuitor — foarte scăzut — a fost de 2 ori mai mic decât în 1927, de zahăr cu 12 la sută mai mic etc.

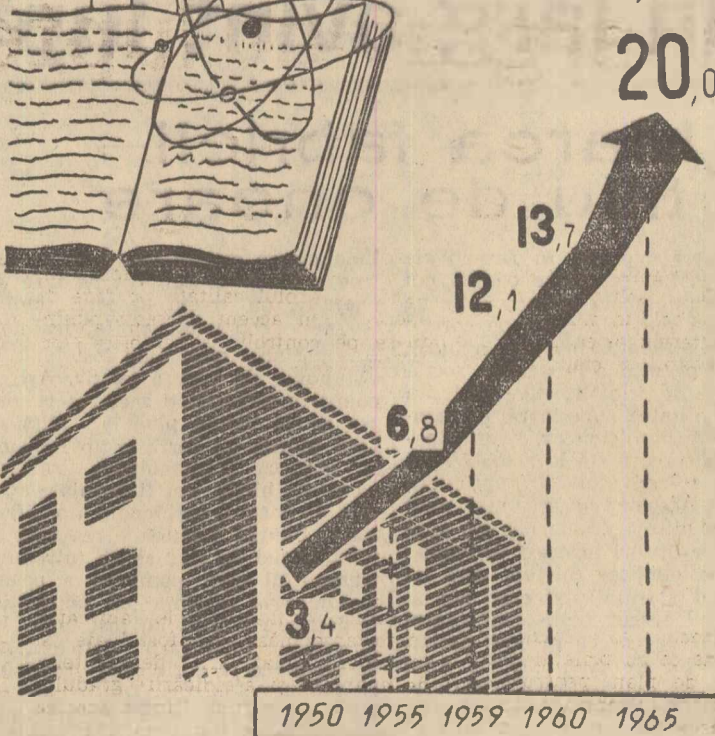
În anii puterii populare rezultatele obținute în creșterea producției industriale și agricole au făcut ca poporul nostru să se hrănească mai bine, să se îmbrace mai bine. După datele brăgetelor de familie rezultă că în 1959, față de 1948, s-a cumpărat de 1,6 ori, de carne de 2,7 ori, de zahăr de 2,8 ori. Creșterea rapidă a consumului populației este oglinzită de sporirea desfacilor de mărfuri prin comerțul socialist.

În 1960 de pildă, volumul desfacilor de mărfuri prin comerțul socialist a fost cu 15,7 la sută mai mare decât în 1959. Au crescut considerabil vânzările de produse de folosință îndelungată: mobilă, răcitoare electrice, mașini de spălat rufe, televizoare, motocicletele etc.

În anii planului general de dezvoltare a economiei naționale, creșterea puterii de cumpărare a maselor va determina un consum sporit de mărfuri. În acest sens, Congresul al III-lea al P.M.R. a prevăzut pentru perioada 1960—1965 o creștere de două ori a cantităților de mărfuri ce se vor desfăce prin comerțul de stat și cooperatist.

CHELTUIELI SOCIALE - CULTURALE

FINANȚATE DE LA BUGET (în miliarde lei)

În țara noastră, ca și în celelalte țări socialiste, nivelul de trai, material și cultural al oamenilor muncii crește și datorită importanței mijloacelor puse la dispoziția lor de către stat pentru nevoile sociale-culturale. În 1960, de pildă, cheltuielile sociale-culturale ale statului au fost de patru ori mai mari față de 1950, ajungînd să reprezinte un sfert din bugetul total al țării.

În țara în care alături de milioane de copii rămîneau analfabeți, astăzi nu mai există copii de vîrstă școlară care să nu fi fost școlarizați, iar aproape toți absolvenții de a-

nul trecut ai clasei a IV-a au fost înscriși în ciclul II al școlii de 7 ani. A fost introdusă gratuitatea manualelor pentru toți elevii de la clasa I la a VII-a inclusiv. Despre puterea dezvoltare a învățămîntului, vorbește cifra de 433.000 elevi care învață în școlile medii de cultură generală, profesională și tehnică (88.500 în 1938), studenții care au intrat în 1960 în anul I și al căror număr este aproape egal cu cel al tuturor studenților României din 1938.

Grija pentru ocrotirea sănătății poporului — una din preocupările permanente ale statului democrat-popular — este oglinzită de lărgirea considerabilă a rețelei de spitale, policlinici, dispensare, case de naștere, creșe și cîmine, de cele aproape 600.000 persoane care și-au petrecut anul trecut concediul de odihnă sau au beneficiat de tratament în stațiuni balneo-climatice.

Pusă în slujba poporului, cultura cunoaște o mare înflorire. 2621 cinematografe (338 în 1938), 42 teatre dramatice și 5 opere (16 teatre și 2 opere în 1938), peste 12.000 cîmine culturale și case raionale de cultură; iată cum se concretizează grija partidului și guvernului pentru creșterea nivelului cultural al oamenilor muncii.

